

Arrest

nr. 68 964 van 21 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 24 augustus 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 6 juni 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VROMBAUT, die loco advocaat W. GARDIN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 13.05.2011 bij onze diensten werd ingediend door:

(B.F.) (...)

Nationaliteit: Marokko

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter — § 3 3° — van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van medisch getuigschrift. Het standaard medisch getuigschrift dd 22.04.2011 toont enkel een medische voorgeschiedenis maar geen enkele uitspraak omtrent de huidige ziekte noch haar graad van ernst. Aldus is de aanvraag onontvankelijk

Bijgevolg dient betrokkene gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, (bevestigd op 01.04.2011 en) ter kennis gebracht op 05.04.2011, en dient zij dringend het grondgebied van de Schengen-Lidstaten te verlaten."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Schending artikel 9ter Vreemdelingenwet. Schending Materiële motiveringsverplichting. In de bestreden beslissing leest men: "Uit artikel 9 ter §1, 4°lid en art. 9 ter 3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens ,m.n. de ziekte, de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling in de aanvraag mee te delen, onder vorm van medisch getuigschrift. Het standaard medisch getuigschrift d. d. 22 april 2011 toont enkel een medische voorgeschiedenis maar geen enkele uitspraak omtrent de huidige ziekte, noch de graad van ernst. Aldus is de aanvraag onontvankelijk." De verwerende partij stelt dat in het verzoek tot regularisatie op grond van artikel 9 ter Vreemdelingenwet van de verzoekende partij geen melding wordt gemaakt van de huidige ziekte noch de graad van ernst. Op deze grond verklaart zij de regularisatieaanvraag onontvankelijk. De stelling van de verwerende partij is geenszins correct en een verdraaiing van de feitelijke toestand. Er werden verschillende medische getuigschriften voorgelegd, welke allen waren voorzien van de nodige bijlagen. De behandelende artsen beschrijft in het standaard medisch verzoekschrift slechts met kernwoorden de medische aandoening van de verzoekende partij. Dit gezien de beperkt beschikbare ruimte. De ware beschrijving van de aandoening van de verzoekende partij volgt daarom in de attesten in bijlage. Uit deze attesten blijkt duidelijk de graad van de ernst van de ziekte van de verzoekende partij. De arts verwijst zelfs letterlijk naar de aard en de ernst van de aandoening van de verzoekende partij en de haalbaarheid van verschillende mogelijke behandelingen. In het verzoekschrift van de verzoekende partij wordt letterlijk verwezen naar de attesten in bijlage bij het standaard medische verzoekschrift. 'Deze pathologieën worden bevestigd in een gedetailleerd medisch attest". De verwerende partij heeft aldus zeker kennis genomen van deze attesten en bijgevolg ook van de ernst van de aandoeningen van de verzoekende partij. Haar bewering dat de graad van de ernst van de ziekte niet wordt verduidelijkt is dus absoluut niet correct. Zelfs indien de verwerende partij stelt dat het standaard medisch getuigschrift zelf geen enkele uitspraak toont omtrent de graad van ernst van de ziekte, is dit feitelijk incorrect. Uit de korte beschrijving met kernwoorden van de aandoening van de verzoekende partij in het medisch getuigschrift blijkt reeds de graad van de ernst van haar ziekte. De beslissing van de verwerende partij schendt bijgevolg de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht vereist dat iedere bestuurshandeling wordt gedragen door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn. De verwerende partij grondt haar beslissing op het argument dat het standaard medisch getuigschrift van de verzoekende partij geen uitspraak doet omtrent de graad van haar aandoening. Deze stelling is, zoals hierboven bewezen, feitelijk incorrect en schendt hierdoor de materiële motiveringsplicht."

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de

redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De overheid is ertoe verplicht in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat het medisch getuigschrift geen uitspraak inhoudt omtrent de graad van ernst van de ziekte. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en verzoeker bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoekster betoogt dat in het medisch getuigschrift met kernwoorden de medische aandoening werd beschreven, en dat de ware beschrijving van de aandoening blijkt uit de attesten in bijlage.

In artikel 9ter van de Vreemdelingenwet wordt uitdrukkelijk vereist dat in het standaard medisch getuigschrift de graad van de ernst van de ziekte moet worden vermeld. Conform artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet dient het medisch getuigschrift immers te voldoen aan de volgende voorwaarden:

“Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.”

Ook in het standaard medisch getuigschrift, waarvan verzoekster ook gebruik heeft gemaakt, wordt uitdrukkelijk gesteld dat onder ‘B Diagnose’ moet worden vermeld: “B/ DIAGNOSE: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van Artikel 9ter wordt ingediend”.

De gemachtigde heeft vastgesteld dat in het standaard medisch getuigschrift van 22 april 2011 de diagnose noch de graad van ernst worden vermeld, hetgeen door verzoekster niet betwist wordt. In het medisch getuigschrift van 22 april 2011, dat verzoekster als stuk 2 aan haar aanvraag had gevoegd, wordt onder punt ‘B Diagnose’ enkel “chronische pathologie” vermeld, hetgeen niet voldoet aan de vereisten van artikel 9ter § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, §3, eerste lid, 3° Van de vreemdelingenwet luidt:

“§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk: (...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in §1, vierde lid.”

Conform artikel 9ter, §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet dient het medische getuigschrift uitdrukkelijk te vermelden welke de aandoening is en welke de graad van ernst van de aandoening is. Indien deze gegevens niet worden vermeld op het medisch getuigschrift verklaart de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk in toepassing van artikel 9ter §3 van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing wordt door de gemachtigde gesteld dat: *“Artikel 9ter — § 3 3° — van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.”*

Uit het medisch getuigschrift blijkt dat bij *“diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen”* enkel *“chronische pathologie”* wordt vermeld. Het is bijgevolg niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de staatssecretaris en het steunt op een correcte feitenvinding om te oordelen: *“Het standaard medisch getuigschrift dd 22.04.2011 toont enkel een medische voorgeschiedenis maar geen enkele uitspraak omtrent de huidige ziekte noch haar graad van ernst”*.

Waar verzoekster meent dat de graad van ernst van de ziekte impliciet kan worden afgeleid uit de woorden *“chronische pathologie”* en uit de rest van het medisch attest, kan zij niet worden gevolgd. Artikel 9ter van de vreemdelingenwet schrijft voor dat deze graad van ernst moet worden vermeld, los van de ziekte zelf en de noodzakelijk geachte behandeling, zodat het niet opgaat te stellen dat deze graad van ernst impliciet kan worden afgeleid uit de overige bewoordingen en uit het geheel van het medisch attest.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Verzoekster slaagt er niet in aan te tonen dat er in casu werd uitgegaan van een foutieve feitenvinding, zodat de schending van de zorgvuldigheidsplicht niet kan worden aangenomen. De schending van de door verzoekster aangevoerde bepalingen kan niet worden aangenomen.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC